

Kommer mig ogsaa, at det har sin mislige Side-
saaledes paa Forhaand at gjøre Indsigelse; thi
derfor der skal være Mening og Betydning i en
saadan Indsigelse, maa det være den, at der i
Gjengangestilfælde skal gjøres et Ansvar gjældende.
Jeg finder, at Udvalgets Flertal havde gjort vel
i ogsaa at se hen til denne nødvendige Konsekvens
af paa Forhaand at gjøre Indsigelse. — Det
er ved Udvalgs Flertal har endvidere fundet sig
foranlediget til i en Bemærkning Sp. 165—66 i
Betydningen i Anledning af Forskjellen ved sidste
Thronskifte af Bevillingen til Klampenborgs Bade-
kuranstalt om at benytte et Stykke af Dyrehaven
at bemærke, „at det vilde være overensstemmende
med vor Statsforfatnings Principer, om denne Art
af Begyndelser, hvis fortsatte Bestaanen efter den
tidligere Ret afhang af Formelse ved hvert Thron-
skifte, herefter ikke fornyedes uden med Bevillings-
myndighedens Santyffe.“ Jeg kan ikke ret se,
hvoreledes vor Statsforfatnings Principer skulde
kunne fordrø noget forandret af, hvad der udtrykke-
lig er bestemt i Danmarks Grundlov. I Grund-
loven er jo nemlig bestemt, at den før 1849 be-
staaende Bevillingsmyndighed opretholdes uforand-
ret. Hvoreledes det nu skulde være i Overens-
stemmelse med vor Statsforfatnings Principer,
at dette ikke mere skulde kunne finde Sted,
det forstaar jeg ikke. — Til § 4 har det erede
Udvalgs Flertal ogsaa gjort en Bemærkning, som
vistnok af gode Grunde ikke har kunnet finde et
Udtryk paa Endringsforslagslisten. Det er denne
Bemærkning, som jo ikke er ny, om, hvor ønske-
ligt det vilde være at faae revideret og nedsat
Bygningskassen og saa forhøjet Rangskatten.
For mig lyder det noget underligt at faae fra
det erede Flertal en særlig Opfordring til snart
at bringe et saa stort og saa vanskeligt Revisions-
arbejde frem, som det vist fra alle Sider erkendes
at være at faae vor Bygningskassat revideret, naar
jeg ser hen til den liben Lyst til at forhandle
med Regjeringen om andre i mine Tanker mere
paatrængende Reformforslag, som desværre har
yttret sig i denne Forsamling. Disse to Bemærk-
ninger ere jo invidertid gamle Bekjendte, og jeg
kan ikke antage, at det erede Udvalgs Flertal
egentlig har ment, at deres Virkning i dette Aars
Finantslovsbetænkning skulde være meget større,
end den har været i de foregaaende. — Jeg kom-
mer nu til § 5. Der er dertil kun stillet et
Endringsforslag, hvis virkelige Betydning er saare
liben eller rettere slet ingen, medens jeg dog for
mit Vedkommende vilde lægge ikke liben Vægt paa,
at det blev forkastet. Det er Endringsforslaget
om ved Beregningen og Overlaget over Sold-
intraderne at vende tilbage til den gamle Bereg-
ningsmaade, saaledes at de omsættes til de sidste
12 Maaneders effektive Soldindtægt. Det er jo
klart, at der hverken kommer flere eller færre
Penge ind, fordi man forhøjer Overlagssummen,
og at Forslaget derfor ikke har nogen som helst reel

Betydning; men jeg vilde tillægge det ikke liben
Betydning, om man, som jeg allerede udtalte ved
Sagens første Behandling, kunde komme til en
noget mere moderat, noget mere ædruelig Omsæt-
telse af de forventede Soldintrader. — Til § 8
er der stillet et Endringsforslag, som den erede
Ordfører ikke motiverede; i alt Fald maatte det
ganske være undgaaet min Opmærksomhed, hvis
den erede Ordfører skientede dette meget betydelige
Endringsforslag nogen særlig Omtale. Dette
Endringsforslag ser meget uslybdt ud. Det er
Endringsforslaget under Nr. 32, som gaar ud
paa til de i Finantslovsforslaget opførte 25,000
Kr. som forventet Indtægt fra Vestindien at spæ-
den Bemærkning, at Kolonialkasserne paa de dansk-
vestindiske Der udbrøde til de almindelige Stats-
forpandheder hver Halvdelen af disse 25,000 Kr.
Det ser, som sagt, meget uslybdt ud, men det
kan umuligt have nogen anden Betydning, end at
denne Tilføining til Bestemmelsen i § 8 skal gjøre
den særlig foreliggende Lov overslødig (Th. Niel-
sen: Det staar der ikke!) Det staar der ikke,
men det kan ikke have nogen anden Betydning,
thi ellers er Endringsforslaget fuldstændig betyd-
ningsløst; det staar at læse imellem Linjerne for
Enhver, som vil læse. Jeg maa altsaa betragte
Endringsforslaget som villende træde i Stedet
for det særlig foreliggende Lovforslag, og jeg maa,
for saa vidt denne min Opfattelse er rigtig, be-
stemt modsætte mig det. Trede Medlemmer vilde
vide, at Bestemmelsen i Kolonialloven af 27de
November 1863 § 56 gaar ud paa, at efter de
10 første Aars Forløb skulde Bidraget fra Kolo-
nierne til Landets almindelige Fornødenheder,
altsaa til Statskassen, fastsættes ved Lov. Det
er for at fuldbyrde denne Bestemmelse, at jeg i
denne Samling har forelagt et særligt Lovforslag,
idet den tidligere Lov derom, som blev vedtagen
for 2 Aar siden, udløber til 1ste April 1877.
Det forekommer mig at være saa selvfølgerligt, at
det næppe engang behøvede at bemærkes, at
det ikke har været eller kunde være Menin-
gen med denne Bestemmelse i Kolonialloven af
1863, at Koloniernes Bidrag til Statens al-
mindelige Fornødenheder skulde fastsættes paa
Finantsloven, med andre Ord, at Kolonierne
Aar efter Aar skulde af den danske Rigsdag
eller rettere af den lovgivende Magt i Danmark
ansættes til et passende Formue- og Leiligheds-
bidrag. Det har ikke kunnet være, det har ikke
været Meningen dengang, og Udtrykkene tale og-
saa derimod. Jeg anser det altsaa for at være
nødvendigt, at Bidraget, derfor vi ellers vilde
forlange noget Bidrag fra Kolonierne til Statens
almindelige Fornødenheder, fastsættes i en almin-
delig Lov, og jeg vilde ikke engang anse mig for
berettiget til at afkræve Koloniernes Bidrag, naar
en saadan Lov ikke vedtoges. Skulde jeg have
feilet i mit Udgangspunkt, nemlig at denne lille
tilføiede Bemærkning skulde have den Betydning,